

Woning bij baan

Twee ambtenaren naast elkaar, dat kon niet

WIERDEN - In het kader van de expositie 'Kijk op Wierden' werden bewoners van het eerste uur geïnterviewd om te vertellen over hun huis, buurt en levenswijze. Deze week: de familie Duiker.

Kijk op Wierden

Kijk op Wierden is een educatieve tentoonstelling voor en door Wierdenaren over de periode na de Tweede Wereldoorlog vanaf 1945 - 1965. De expositie is opgezet door de Historische Kring 'Wederden', Het Oversticht, de gemeente Wierden en SWWE. Een uitgebreide fotocollectie laat zien hoe het straatbeeld in Wierden destijds was en hoe dat door de jaren heen is veranderd. De expositie kan men bekijken in het pand van de Historische Kring, in het centrum, aan het J.C.v.d.Bergplein te Wierden. Openingstijden: Woensdag van 14.00 tot 17.00 uur, donderdag van 14.00 tot 17.00 uur, vrijdag van 15.00 tot 21.00 uur en zaterdag van 11.00 tot 16.00 uur. De entree is gratis.

Hun eerste huis kregen ze toegewezen toen ze 'samen 50 jaar' waren. Deze 50-jaar regeling werd landelijk ingevoerd om de woningnood zoveel mogelijk binnen de perken te houden. De huurprijs bedroeg in die tijd een gulden per dag.

Vier jaar later verhuisde de familie Duiker van Beilen naar Wierden. Er was een vacature bij de gemeente vrijgekomen. En, veel belangrijker, bij die baan werd een woning aangeboden. De familie Duiker mocht een woning uitzoeken aan de Prins Hendrikstraat. De voorkeur ging uit naar een hoekwoning. De eerste hoekwoning (nummer 1) werd echter vergeven aan de commandant van de rijkspolitie, zodat deze 's nachts, zonder de buurt te storen, voor zijn werk weg kon. De familie Duiker kreeg de andere hoekwoning (nummer 7) toegewezen. Maar ook dat ging uiteindelijk niet door. Duiker ruilde zijn woning met een collega, 10 jaar ouder en met auto. En gunde hem de mogelijkheid om een garage te bouwen aan zijn hoekwoning. De

burgemeester, die persoonlijk de woningen toewees, stond het niet toe dat ambtenaren naast elkaar kwamen te wonen. Vandaar dat de familie Duiker niet op nummer 5, maar op nummer 3 kwam te wonen. De woning ertussen werd toegekend aan een opzichter van de spoorwegen. Deze beroepsgroepen (politie, spoorwegen en gemeenteambtenaar) pasten goed bij elkaar, zo besloot

De familie Duiker in hun woning aan de Dahliastraat. De Duikers woonden eerder aan de Prins Hendrikstraat.

EIGEN FOTO

de burgemeester. De familie Duiker heeft altijd goed gewoond aan de Prins Hendrikstraat. De diepe tuin, het vrije uitzicht en de degelijke bouw waren pluspunten. Toen er na twee jaar toch een auto kwam, bleek er in de tuin voldoende ruimte voor de bouw van een garage. Wel waren de woningen erg gehorig. De dunne scheidingmuren en de doorlopende vloeren zorgden voor veel ge-

luidsoverlast. Na 10 jaar zocht Duiker met een collega een terrein uit om een eigen woning op te bouwen. Uiteindelijk vond hij die aan de Dahliastraat. Hier wilde hij, samen met een collega, een twee-onder-een-kap woning bouwen. Het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad juichten dit van harte toe; er zouden twee woningwetwoningen vrijkomen. Het bouwbesluit werd

binnen 1 dag door B&W en gemeenteraad goedgekeurd. Ook gedeputeerde staten stemde in. De bestemmingsplannen werden in eerste instantie gemaakt door de gemeente zelf. De gemeente werkte in die tijd met vaste huisaanemers. Dit had als voordeel dat de lijntjes kort waren. De aannemer had er belang bij zijn relaties goed te onderhouden en leverde goed werk tegen een redelijke prijs.